

Sygn. akt II C 136/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2015 roku

Sąd Okręgowy w Łodzi II Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodnicząca: Sędzia S.O. Sylwia Łopaczewska

Protokolant: st. sekr. sąd. Sylwia Nowakowska - Birke

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2015 roku **w Łodzi**

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W.

przeciwko Z. J.

o zwolnienie spod egzekucji

1. zwalnia od egzekucji pojazd marki B. (...), nr rej. (...), nr VIN (...), zajęty przez Komornika przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi J. K. (1) w sprawie z wniosku wierzyciela Z. J. przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., sygn. akt KM 9904/14, KM 9905/14;
2. umarza postępowanie w sprawie o zwolnienie spod egzekucji pojazdu marki B. (...), nr rej. (...), nr VIN (...), zajętego przez Komornika przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi J. K. (1) w sprawie z wniosku wierzyciela Z. J. przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł., sygn. akt KM 11041/14;
3. zasądza od Z. J. na rzecz (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 8.117,00 zł. (osiem tysięcy sto siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt II C 136/15

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 listopada 2014r., skierowanym przeciwko Z. J., powód (...) S.A. z siedzibą we W. wniósł o zwolnienie od egzekucji ruchomości - pojazdu B. (...), nr rej. (...), nr VIN (...), zajętego u dłużnika (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. przez Komornika przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi J. K. (1) w sprawach o sygn. Km 9904/14, Km 9905/14 i Km 11041/14 oraz zasądzenie od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych oraz opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł. W uzasadnieniu do pozwu powód wskazał, iż w.w. pojazd. zajęty przez Komornika, stanowi jego własność, a nie jest własnością dłużnika, przeciwko któremu prowadzone jest postępowanie egzekucyjne i za którego zobowiązania powód nie ponosi odpowiedzialności /pозew – k. 3 – 5/.

Pismem z dnia 3 marca 2015r. powód cofnął powództwo wobec umorzenia postępowania egzekucyjnego skierowanego do, stanowiącego własność powoda, przedmiotu i wniósł o umorzenie postępowania w sprawie w trybie art. 355 k.p.c., zwrot połowy opłaty sądowej od pozwu na podstawie art. 79 ust. 1 pkt 3 lit. a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz o zasądzenie od pozwanego kosztów postępowania wg norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego oraz opłaty od pełnomocnictwa /pismo procesowe – cofnięcie powództwa – k. 45 – 49/.

Pozwany, w odpowiedzi na pozew wniesionej w dniu 4 marca 2015r., wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego, według norm przepisanych, wywodząc, że powód uchybił terminowi do wytoczenia niniejszego powództwa, zakreślonemu w art. 841 § 3 k.p.c., co skutkuje oddaleniem powództwa bez potrzeby oceny jego merytorycznej zasadności /odpowiedź na pozew – k. 53 – 54/.

Pismem z dnia 23 marca 2015r. pozwany wyraził zgodę na cofnięcie powództwa i wniósł o umorzenie postępowania w trybie art. 355 § 1 k.p.c. oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wywiódł, że upadek zabezpieczenia miał miejsce tylko w jednej sprawie egzekucyjnej Km 11041/14, natomiast sporna ruchomość została zajęta również w sprawach Km 9904/14 i Km 9905/14, w których zajęcie nadal pozostaje skuteczne /pismo pozwanego z dnia 18.03.2015r. – k. 140 – 140 odw./.

W piśmie z dnia 26 marca 2015r. powód sprostował oświadczenie w przedmiocie cofnięcia powództwa, wywodząc, że dotyczyło ono jedynie sprawy prowadzonej pod sygnaturą Km 11041/14, i z ostrożności procesowej cofnął oświadczenie zawarte w piśmie z dnia 3 marca 2015r. (data wpływu pisma), datowanym na dzień 27 lutego 2015r. w zakresie cofnięcia powództwa w odniesieniu do spraw prowadzonych pod sygnaturą Km 9904/14 i Km 9905/14 / pismo w sprawie sprostowania – k. 146 – 148/.

W piśmie z dnia 14 kwietnia 2015r. pozwany podtrzymał swoje stanowisko procesowe wyrażone w piśmie z dnia 23 marca 2015r. tj. w przedmiocie wyrażenia zgody na cofnięcie powództwa przez powoda w całości /pismo pozwanego z dnia 8.04.2015r. – k. 155 – 155 odw./.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Umową z dnia 6 kwietnia 2011r., powód (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. nabył prawo własności samochodu osobowego marki B. (...), koloru białego, rok prod. 2009, nr VIN (...), który, na mocy umowy leasingu zawartej w dniu 7 kwietnia 2011r. na okres 48 miesięcy, tj. do 15 kwietnia 2015r., z R. K. (1), został mu oddany w użytkowanie. /kopia faktury sprzedaży - k. 15; kopia umowy leasingu - k.14/

W dniu 26 września 2014r. samochód osobowy marki B. (...), koloru białego, rok prod. 2009, nr VIN (...) o nr rej. (...), został zajęty w ramach zabezpieczenia przez Komornika przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi J. K. (1) w sprawach egzekucyjnych z wniosku wierzyciela Z. J., sygn. akt Km 9904/14, Km 9905/14 i Km 11041/14. /zawiadomienia o zajęciu k. 11-13/

W.w. postępowania w sprawach Km 9904/14, Km 9905/14 i Km 11041/14 zostały wszczęte przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Ł. z wniosków wierzyciela – pozwanego w niniejszej sprawie - Z. J., o dokonanie zabezpieczenia roszczenia /wnioski o dokonanie zabezpieczenia roszczenia w sprawie Km 9904/14 – k. 72 – 76, w sprawie Km 9905/14 – k. 90 – 94/.

Zarządzeniem z dnia 24 września 2014r., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi J. K. (1) połączył sprawy o sygn. akt Km 9904/14 i Km 9905/14 ze sprawą o sygn. akt Km 6633/14 i dalsze postępowanie prowadzone było pod numerem Km 6633/14 /sprawa egzekucyjna z wniosku wierzyciela W. Z./ /zarządzenie wewnętrzne w sprawie połączenia akt – k. 77, k. 95/.

Pismem z dnia 7 października 2014r., doręczonym powodowi w dniu 10 października 2014r., działający w imieniu wierzyciela Z. J. pełnomocnik G. K., wystąpił do powoda z zapytaniem, czy przysługują mu wierzytelności wobec dłużnika Spółki z o.o. (...), jeżeli tak, to z jakich tytułów i w jakiej kwocie i rozważenie możliwości ich ewentualnej cesji. Pismo zawierało również informację o sprawie egzekucyjnej prowadzonej z wniosku pozwanego przez Komornika J. K. (1) o sygn. akt KM 9904/14 przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z o.o. z siedzibą w Ł., w toku której dokonano zajęcia ruchomości wyszczególnionych w załączonym wykazie, wśród których, pod pozycją 37, został wymieniony samochód B. (...), koloru białego, rok prod. 2009, nr VIN (...) o nr rej. (...).

W odpowiedzi na powyższe zapytanie, pismem z dnia 16 października 2014r., powód udzielił informacji, że nie odnajduje w swoich systemach informatycznych firmy (...) z siedzibą przy ul. (...) w Ł., której dotyczy w.w. pismo. / pismo z dnia 07.10.2014r. wraz z dowodem doręczenia – k. 58 – 63, k. 64, pismo powoda z dnia 16.10.2014r. – k. 67/.

Pismem z dnia 24 października 2014r., powołując się na niepotwierdzone informacje o zajęciu ruchomości uzyskane od leasingobiorcy R. K. (1), powód wystąpił do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi J. K. o niezwłoczne udzielenie informacji, czy w trakcie prowadzonego postępowania egzekucyjnego przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z o.o. z siedzibą w Ł., w sprawach o sygn. akt Km 6633/14, KM 9904/14, KM 9905/14 KM 9870/14, doszło do zajęcia pojazdu B. (...), o nr rej. (...), rok prod. 2009, VIN: (...), a jeżeli tak – wniósł o doręczenie stosownego zawiadomienia ze wskazaniem wierzyciela w celu wystąpienia z wnioskiem o zwolnienie spod egzekucji /pismo w sprawie zajętych ruchomości – k. 85 – 86, 103 - 104/.

O dokonanym zajęciu samochodu B. (...) w sprawach: Km 9904/14, (...) i (...), wraz ze wskazaniem wierzyciela prowadzącego postępowanie egzekucyjne oraz pouczeniem o możliwości wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego Komornik sądowy zawiadomił powoda pismami z dnia 25 października 2014r., doręczonymi powodowi 30 października 2014r. /zawiadomienia osoby trzeciej o zajętych ruchomościach – k. 11 – 13, 84, 102, 108, 178, potwierdzenie odbioru - k. 179, pismo informacyjne z dnia 13.11.2014r. w sprawie Km 9904/14 – k. 88, 135, w sprawie Km 9905/14 – k. 106, 134/.

Po otrzymaniu informacji o zajęciu pojazdu, stanowiącego jego własność, pismem z dnia 31 października 2014r., powód wezwał pozwanego do zwolnienia od egzekucji wskazanego w pozwie samochodu, użytkowanego przez R. K. (1). Wezwanie pozostało bezskuteczne. /odpis wezwania z dnia 31.10.2014r. z potwierdzeniem nadania i odbioru – k. 17 – 18, 19, 20/.

W dniu 13 października 2014r. do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi wpłynął pozew R. K. (1) /użytkującego sporny pojazd/ przeciwko W. Z., Z. J., (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością we W. o zwolnienie od egzekucji tego samego pojazdu. Sprawa została zarejestrowana pod numerem II C 1297/14 i pozostaje w toku/ załączone akta II C 1297/14 Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, pozew – k. 115 – 119/.

Postanowieniem z dnia 8 grudnia 2014r. Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi J. K. (1) umorzył egzekucję z ruchomości – samochodu osobowego B. (...), rok produkcji 2009, nr rej. (...): (...), na wniosek wierzyciela na podstawie art. 825 pkt 1 k.p.c., w sprawie Km 6633/14. Powyższe postanowienie jest prawomocne. /postanowienie o umorzeniu egzekucji z dnia 08.12.2014r. – k. 162, pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 29.05.2015r. – k. 176 /.

Postanowieniem z dnia 23 lutego 2015r., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, w związku z upadkiem zabezpieczenia, umorzył na podstawie art. 743 w zw. z art. 825 pkt 3 w zw. z art. 754¹ k.p.c. postępowanie w sprawie Km 11041/14. W piśmie z dnia 23 lutego 2015r., w sprawie KM 11041/14, zawiadomił powoda, że z uwagi na powyższe, upadły wszelkie dokonane zajęcia, w tym zajęcie stanowiącego własność powoda pojazdu B. (...) r. /zawiadomienie o umorzeniu postępowania – k. 50/.

Natomiast postępowania w sprawach Km 6633/14 /z wniosku wierzyciela W. Z./, Km 9904/14 i Km 9905/14 /z wniosku uprawnionego Z. J./ pozostają w toku, przy czym w sprawie Km 6633/14 egzekucja z pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...) nr VIN (...) została prawomocnie umorzona na wniosek wierzyciela, natomiast w sprawach Km 9904/14 oraz Km 9905/14 zajęcie pozostaje w mocy. Sporny pojazd pozostaje obecnie zajęty jedynie w sprawach o sygnaturach Km 9904/14 oraz Km 9905/14 prowadzonych z wniosku pozwanego Z. J. /pismo Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 29.05.2015r. – k. 176/.

Powyższy stan faktyczny, niesporny między stronami, został ustalony na podstawie powołanych dowodów z dokumentów, których autentyczności, ani wiarygodności żadna ze stron nie kwestionowała.

Sąd Okręgowy zważył , co następuje :

Powództwo o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji stanowi środek merytorycznej obrony osoby trzeciej, której prawa zostały przez egzekucję naruszone. Powództwo ekscydencyjne, w przeciwieństwie do powództwa opozycyjnego, nie jest ukierunkowane na zwalczanie tytułu wykonawczego, ale zmierza do przeciwstawienia się prowadzeniu egzekucji z określonego przedmiotu.

Legitymacja czynna służy wyłącznie osobie trzeciej, której prawa zostały naruszone w konkretnym postępowaniu egzekucyjnym. Legitymowanym biernie jest wierzyciel egzekwujący.

Podstawa do wytoczenia powództwa o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji zachodzi wówczas, gdy w toku zajęcia zostały naruszone prawa osoby trzeciej (np. dana rzecz jest własnością tej osoby), przy czym chodzi o naruszenie tego rodzaju, że doszło do zajęcia takiego składnika majątkowego, z którego wierzyciel nie ma prawa zaspokoić swojej wierzytelności. (por.: Bodio Joanna, Demendecki Tomasz, Jakubecki Andrzej, Marcewicz Olimpia, Telenga Przemysław, Wójcik Mariusz P. komentarz bieżący do art.841 kodeksu postępowania cywilnego; publ. LEX/el. 2011).

Według art. 841 § 1 k.p.c. osoba ta może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do tego przedmiotu egzekucji narusza jej prawa. Wypadki naruszenia prawa mogące stanowić podstawę powództwa - wskazywane przykładowo w doktrynie - obejmują sytuacje, w których:

- skierowano egzekucję do przedmiotu stanowiącego własność osoby trzeciej,
- osobie trzeciej przysługuje ograniczone prawo rzeczowe do zajętego przedmiotu, a ustawa nie nakazuje uwzględniać tego prawa w inny sposób w egzekucji,
- zajęty przedmiot nie należy do dłużnika, a osoba trzecia ma prawo żądać wydania tego przedmiotu,
- na korzyść osoby trzeciej istnieje obowiązujący wierzyciela zakaz zbywania lub obciążania przedmiotu (S. Kozik (w:) Kodeks postępowania cywilnego. Postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne. Komentarz, wyd. III, red. Z. Szczurek, Sopot 2005, s. 375).

Przewidziane w art. 841 k.p.c. powództwo chroni nie dłużnika, lecz wyłącznie osobę trzecią, a warunkiem jego wytoczenia jest wszczęcie postępowania egzekucyjnego. Powództwo ekscydencyjne zmierza do zakwestionowania zasadności lub dopuszczalności egzekucji, mimo że osoba trzecia nie zarzuca niezgodności z prawem dotychczas dokonanych czynności. Odmiennie od uregulowania zawartego w art. 840 k.p.c., osoba trzecia nie zwalcza tytułu wykonawczego uzyskanego przez wierzyciela. Przeciwstawia się prowadzeniu egzekucji z określonego przedmiotu, gdy egzekucja z tego przedmiotu narusza jej prawa podmiotowe (G. Tracz, Przesłanki wytoczenia powództwa ekscydencyjnego, PS 1996, nr 7-8, s. 89 i n.). Uzyskane przez powoda zwolnienie od egzekucji jest w istocie zakazem prowadzenia egzekucji do przedmiotu oraz uchylenie skutków procesowych zajęcia.

Naruszenie prawa chronionego w myśl art. 841 k.p.c. następuje z chwilą jego zajęcia. Zasadny jest przy tym pogląd, że do tego czasu powództwo wytoczone na podstawie art. 841 k.p.c. byłoby przedwczesne. Trafna jest także ocena, że z powództwa ekscydencyjnego może skorzystać również osoba trzecia, której prawa zostały naruszone w wyniku zajęcia dokonanego na podstawie tytułu zabezpieczającego.

W rozpoznawanej sprawie strona powodowa wystąpiła z powództwem ekscydencyjnym, przeciwko wierzycielowi, który wystąpił z wnioskami o wszczęcie postępowania w trybie zabezpieczenia przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z o.o. w Ł., o zwolnienie zajętej, w toku tychże postępowań, ruchomości, przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi J. K. (1) w sprawach o sygn. akt Km 9904/14, Km 9905/14 oraz Km 11041/14.

W sprawie niewątpliwym jest, że powód jest właścicielem samochodu osobowego marki B. (...), koloru białego, rok prod. 2009, nr VIN (...), który w dniu 26 września 2014r. został zajęty w ramach zabezpieczenia przez Komornika

przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Śródmieścia w Łodzi J. K. (1) w sprawach z wniosku wierzyciela – pozwanego Z. J. o sygn. akt Km 9904/14, Km 9905/14 i Km 11041/14. Przedmiotowy pojazd na mocy umowy leasingu z dnia 7 kwietnia 2011r. został oddany na okres 48 miesięcy, tj. do 15 kwietnia 2015r. w użytkowanie R. K. (1).

Przypomnieć należy, iż stronami umowy leasingu są: finansujący i korzystający. Finansujący to strona, która nabywa rzecz zgodnie z umową leasingu i oddaje ją drugiej stronie – korzystającemu do używania albo do używania i pobierania pożytków /art. 709¹ k.p.c./.

Na istotę umowy leasingu składa się m. in. zobowiązanie finansującego do oddania rzeczy korzystającemu do używania bądź używania i pobierania pożytków (korzystania). Oddanie rzeczy korzystającemu polega na przeniesieniu jej posiadania i przez to umożliwieniu sprawowania przez korzystającego faktycznego władztwa nad rzeczą (T. Wiśniewski (w:) G. Bieniek, Komentarz, t. II, 2011, s. 464; por. też wyrok SN z dnia 28 stycznia 2010 r., I CSK 216/09, LEX nr 577676, zgodnie z którym przeniesienie posiadania rzeczy w świetle art. 348 k.c. następuje przez wydanie rzeczy lub wydanie dokumentów, które umożliwiają rozporządzanie rzeczą, lub wydanie środków, które dają faktyczną władzę nad rzeczą). Korzystający staje się więc posiadaczem zależnym rzeczy.

Przenosząc powyższe regulacje na grunt niniejszej sprawy niewątpliwym jest, że mimo oddania przez powoda przedmiotowego pojazdu do użytkowania – na podstawie umowy leasingu – R. K., prawo własności pojazdu nadal przysługuje powodowi, jako podmiotowi finansującemu przedmiot leasingu. Skierowanie zatem do omawianej ruchomości egzekucji i dokonanie jej zajęcia w postępowaniach komorniczych w sprawach Km 9904/14 i 9905/14 które nadal toczą się i w których zajęcie pozostaje w mocy, z pewnością narusza prawa powoda. Mając to na uwadze, roszczenie powoda wywiedzione z art. 841 k.p.c. w odniesieniu do w.w. postępowań, należało uznać za uzasadnione i orzec jak w punkcie 1. sentencji wyroku.

W ocenie Sądu, wbrew zarzutom podniesionym przez pozwanego, powód zachował miesięczny termin do wytoczenia powództwa, o którym mowa w art. 841 § 3 k.p.c., liczony od dnia dowiedzenia się o naruszeniu prawa. Powód złożył pozew w dniu 29 listopada 2014r.; wprawdzie zarządzeniem z dnia 15 grudnia 2014r. pozew został zwrócony na podstawie art. 130 ze zn.2 k.p.c., jednak w terminie tygodniowym od doręczenia odpisu zarządzenia w przedmiocie zwrotu pozwu, strona powodowa, uiściła opłatę sądową od pozwu, toteż, w trybie art. 130 ze zn.2 par.2 k.p.c., należało uznać, że pozew wywołał skutek od daty pierwotnego wniesienia (zarządzenie k. 21; zwrotne potwierdzenie odbioru k. 23; pismo wraz z zał. dowodem uiszczenia opłaty k. 24-25).

O dokonanym zajęciu ruchomości – samochodu B. (...) w sprawach: Km 9904/14, Km 9905/14 i Km 6633/14, wraz ze wskazaniem wierzyciela prowadzącego postępowanie egzekucyjne oraz pouczeniem o możliwości wytoczenia powództwa przeciwegzekucyjnego Komornik sądowy zawiadomił powoda pismami z dnia 25 października 2014r., doręczonymi powodowi 30 października 2014r. W ocenie Sądu dopiero z chwilą doręczenia powodowi zawiadomienia przez Komornika można mówić, iż powód powziął w sposób niewątpliwy informację o dokonanym zajęciu ruchomości, w sprawach egzekucyjnych wszczętych z wniosku pozwanego wierzyciela, skutkującym naruszeniem przysługujących mu praw.

Jakąkolwiek korespondencję kierowaną do powoda przed ww. zawiadomieniem dokonanym przez Komornika należy uznać za nieskuteczną w kontekście terminu do złożenia powództwa przeciwegzekucyjnego. Komornik prowadzi postępowanie egzekucyjne i podejmuje czynności konieczne do realizacji celu jakim jest egzekucja należności, zatem to również Komornik zawiadamia osobę trzecią lub właściciela o dokonanych czynnościach. Zawiadomienie wystosowane przez inny podmiot, nawet wierzyciela, nie może być uznane za skuteczne z punktu widzenia rozpoczęcia biegu terminu na złożenie powództwa przeciwegzekucyjnego. Nadto, zgodnie z art. 847 k.p.c., Komornik dokonuje zajęcia przez wpisanie ruchomości do protokołu zajęcia. Odpis protokołu zajęcia należy doręczyć dłużnikowi i współwłaścicielowi zajętej ruchomości, którzy nie dłużnikami. Dłużnik powinien przy zajęciu, a jeżeli jest nieobecny - niezwłocznie po otrzymaniu odpisu protokołu zajęcia, wymienić komornikowi znajdujące się w jego władaniu ruchomości, do których osobom trzecim przysługuje prawo żądania zwolnienia ich od egzekucji, ze wskazaniem adresów tych osób. Komornik zawiadomi o zajęciu osoby wskazane przez dłużnika. Z powyższego w sposób

jednoznaczny i niewątpliwy wynika kto zawiadamia osobę trzecią o dokonanych zajęciach. Dopiero z powyższego zawiadomienia powód mógł w sposób nie budzący wątpliwości dowiedzieć się o skierowaniu egzekucji (tu : zajęciu w trybie zabezpieczenia) z wniosku pozwanego wierzyciela, w sprawach egzekucyjnych objętych żądaniem pozwu , do spornego składnika majątkowego, skutkującego naruszeniem jego prawa własności.

Pismo, na które powołuje się pozwany, z dnia 7 października 2014r., informujące o zajęciu przedmiotów, dokonanych w jednym z postępowań egzekucyjnych (Km 9904/14) wszczętych z inicjatywy Z. J., nie dowodzi, że powód dowiedział się o naruszeniu jego praw, w związku z egzekucją prowadzoną przeciwko dłużnikowi (...) Spółce z o.o. w Ł. już w tej dacie lub najpóźniej w dniu 16 października 2014r. albowiem zawierało ono jedynie zapytanie o wiarygodności Spółki (...), zaś odpowiedź powoda wskazywała, że podmiot będący dłużnikiem, przeciwko któremu prowadzona jest egzekucja, nie figuruje w systemie powoda, jako jego klient (był nim bowiem R. K. (1)), co dodatkowo potwierdza, że powód, w tej dacie, nie wiedział jeszcze o naruszeniu jego praw, o czym powziął wiadomość dopiero w dniu 30 października 2014r., a wytaczając powództwo w niniejszej sprawie w dniu 29 listopada 2014r. dochował miesięcznego terminu na wystąpienie z roszczeniem o zwolnienie zajętego pojazdu od egzekucji.

Rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 2. wyroku zapadło na podstawie art. 355 § 1 k.p.c. w myśl którego sąd umarza postępowanie, jeżeli pozew został cofnięty przez powoda ze skutkiem prawnym. Pozew może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego, aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku (art. 203 § 1 k.p.c.). Na mocy art. 203 § 4 k.p.c. sąd może uznać za niedopuszczalne cofnięcie pozwu, gdy okoliczności sprawy wskazują, że cofnięcie jest sprzeczne z prawem lub zasadami współżycia społecznego albo zmierza do obejścia prawa.

W niniejszej sprawie cofnięcie pozwu, w odniesieniu do zajęcia dokonanego w sprawie prowadzonej pod sygnaturą Km 11041/14, nastąpiło za zgodą pozwanego. Ponadto, w świetle powołanych przepisów, należy je uznać za prawnie skuteczne i dopuszczalne. Mając powyższe na uwadze, należało orzec jak w punkcie 2. sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 8.117 zł. Zgodnie bowiem z treścią powołanego przepisu strona, która przegrywa proces, obowiązana jest zwrócić stronie przeciwnej, na jej żądanie, koszty procesu. Na koszty poniesione przez powoda, złożyły się: opłata od pozwu – 4.500 zł., koszty zastępstwa procesowego w wysokości 3.600 zł. oraz opłata od pełnomocnictwa w wysokości 17 zł. Wynagrodzenie pełnomocnika powoda zostało określone zgodnie z § 6 punkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2013.490 ze zm.).

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów postępowania w zakresie, w jakim nastąpiło jego umorzenie na skutek cofnięcia powództwa, wskazać należy na stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w orzeczeniu z dnia 21 lipca 1951 r. w sprawie C 593/51, OSN 1952, nr 2, poz. 49, które w pełni podziela Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę, a zgodnie z którym za stronę przegrywającą sprawę uważa się pozwanego, który w toku procesu spełnił dochodzone od niego świadczenie, czym zaspokoił roszczenie powoda, wymagalne w chwili wytoczenia powództwa. Zaspokojenie przez stronę pozwaną roszczenia w toku procesu należy uznać za jednoznaczne z przegraniem sprawy przez stronę pozwaną, w tym przypadku stronie pozwanej należą się koszty procesu tylko wtedy, gdy nie dała ona powodu do wytoczenia procesu. W realiach niniejszej sprawy sytuacja taka nie miała miejsca. Należy zauważyć, iż roszczenie powoda zostało zaspokojone dopiero po wniesieniu powództwa mimo, że powód niezwłocznie /następnego dnia/ po otrzymaniu od Komornika zawiadomienia o zajęciu stanowiącego jego własność pojazdu wezwał pozwanego oraz jego pełnomocnika do zwolnienia spod egzekucji zajętej rzeczy. Stosownie bowiem do art. 825 pkt 1 k.p.c. organ egzekucyjny może zwolnić zajętą ruchomość spod egzekucji i umorzyć w tym zakresie postępowanie wyłącznie na wniosek wierzyciela. Brak stosownego wniosku wierzyciela w tym zakresie zmusił zatem powoda do wytoczenia powództwa ekscydencyjnego w trybie art. 841 k.p.c. Pozwany winien był niezwłocznie po otrzymaniu wezwania powoda do zwolnienia rzeczy spod zajęcia podjąć działania zmierzające ku temu działaniu. Niezwolnienie ruchomości skutkowało musiało złożeniem przez powoda stosownego powództwa przeciwegzekucyjnego, na co zgodnie z art. 841 § 3 k.p.c. powód miał jedynie miesiąc od dnia dowiedzenia się o naruszeniu jego prawa. Niewątpliwym jest zatem, że wniesienie powództwa w przedmiotowej

sprawie było niezbędne i konieczne. Mając na względzie, że pozwany spełnił roszczenie powoda dopiero po wytoczeniu powództwa, pozwanego należy uznać za przegrywającego sprawę także w zakresie, w jakim postępowanie zostało umorzone na skutek cofnięcia powództwa przez powoda. W konsekwencji kosztami niniejszego postępowania Sąd w całości obciążył pozwanego.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.